

TERCIÁŘSKÉ LISTY

leden 2017

Zpravodaj MBS SFŘ Pizeň
(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

Přišlo vánoční přání od Otce Michala Pometla ...

Modlitební úmysly SFŘ na leden 2017

Připojujeme se k modlitbám dětí a františkánů z Aleppa a prosíme za mír a za ukončení občanských a náboženských válek na Středním východě a všude ve světě.

Požehnaný jsi náš Bože, Králi světa, neboť vkládáš do srdcí lidí touhu po míru, bratrství a lásce, která nakonec přemůže zlo a nenávisť.

Čajovna u Lidky

aneb Na Vánoce nemusí vonět jen vánoční cukroví

Již od srpna jsme měli od Lidky Kučerové slíbeno, že před Vánocemi nám připraví besedu o bylinkových čajích s ochutnávkami. Svě slovo dodržela a na přípravě i provedení besedy si dala velmi záležet, její manžel Milan jí přitom vydatně pomohl. Při příchodu nás překvapila prostřená tabule se svíčkami, vánočním cukrovím, hrnky a ukázkami sušených a pečených čajů ve sklenicích. Vše nádherně vonělo a při prvním čaji (jablka, máta, meduňka, rýmovník, koření, med ... určitě jsem na něco zapomněl) nám Lidka vyprávěla, jak si našla lásku k pěstování bylinek, jejich sušení a užívání. Samostudiem i získáváním praktických zkušeností si rozšiřuje své znalosti o bylinkářství, ale zejména pomáhá svými výrobky (čaji, mastmi, sirupy, bylinkovými polštářky ...) členům své rodiny a známým. Její zdravotnická kvalifikace garantuje, že má na paměti zdravou míru a rizika nesprávného užívání bylinek. Při besedě postupně prošla často používané i vzácnější české bylinky, které sama pěstuje, ukázala nám je v sušeném stavu, vyprávěla nám, k čemu se v jaké podobě užívají a zájemcům dala některé v nálevu ochutnat. Dvě hodiny s Lidkou rychle uběhly, těšíme se již na jarní besedu o detoxikačních čajích (25. 5.). Možná že nás přijde i více než sedm. ☺ Moc, Lidko, děkujeme, byl to hezký vstup do vánočního času. Pán Ti v Tvé užitečné zálibě žehnej! (ajš)

Anežka Jana Pachnerová: Svatá země den po dni II. (Mé dojmy z pouti do Izraele)

Projíždíme městem Jericho s krásnými datlovými palmami, kde se datle pěstují a jsou výborné. Jericho je nejstarší a nejnižže položené město na Zemi. Prohlížíme si Tel Jericho, nejstarší lidské sídliště z doby neolitu, kde můžeme vidět kus věže, památky z dobytí Jericha Jozuem. V Jerichu je stálá teplota, která během roku neklesne pod 10 stupňů Celsia i v zimním období. Nachází se zde oáza a dostatek vody a pramenů. Jedním z neznámějších je Elíšův pramen. Pro své výborné klimatické podmínky je Jericho velmi vyhledávané i vlivnými osobnostmi, vilu zde má i rodina Jásira Arafata. Zastávka je i u hory Pokušení, kde byl Ježíš pokoušen Satanem. Kdo se nechce koupat v Mrtvém moři, má možnost prohlídky pevnosti Massada. Je také z doby Heroda Velikého. Při obléhání Massady římským vojskem se židé nechtěli vzdát, a tak raději pobili jeden druhého a poslední spáchal sebevraždu. Tak se Massada stala symbolem židovské národní hrdosti. Při cestě k moři nás průvodce upozorňuje na pohoří Kumrán. Jsou v něm malé jeskyňky, kde místní židovská sekta, eséni, ukryli nejstarší židovské spisy hovořící o příchodu Mesiáše.

A už sjíždíme k Mrtvému moři (- 1.392 m). Mrtvé moře leží v oblasti srážkového stínu, v létě je zde teplota 40 – 45 stupňů Celsia, v zimě 20 stupňů a slunečno. Těží se tu sůl a minerály. Jsou zde rekreační střediska na léčbu ekzémů a dýchacích cest. Středem Mrtvého moře vede hranice mezi Izraelem a Jordánskem. Do Mrtvého moře přitéká málo vody, a tak každý rok klesne jeho hladina o 1 metr. Stojím na břehu a vidím krásné kulaté krystaly solí. Vstupuji do vody a posouvám se od břehu. A teď už jenom koukám na nebe a nechávám se unášet vodou v poloze na zádech. Je to báječné, neplavci jásají, plavci odpočívají.

Jedeme z Jeruzaléma do Jaffy, přístavu u Středozemního moře. Cesta Jaffa – Jeruzalém byla poutní cestou pro židy i křesťany a cestou nebezpečnou. Hrozilo okradení i zabití. Trvala 14 dní.

Jaffa, krásný přístav, je spojen s historií. Zde byla v moři připoutána Andromeda, než ji zachránil Perseus, zde prorok Jonáš neposlechl Boha a spolkla ho velryba, zde svatý Petr vzkřísil Tábitu a měl sen o pokrmech, které byly nečisté pro židy, ale Bůh mu naznačil, že může šířit křesťanství mezi pohany. Petr zde pokřtil prvního pohana Kornélia. Je zde dům Šimona koželuha, kde svatý Petr bydlel. Krásný kostel Svatého Petra má františkánský znak, jako ostatně mnoho kostelů ve Svaté zemi, které františkáni spravují. Po mostě se znameními zvěrokruhu se dostáváme k zábradlí u moře a díváme se na Tel Aviv, v překladu Pahorek jara s moderními budovami. Toto město je oblíbené mladými lidmi, je centrem kultury, centrem moderního tance. Na Rothschildově třídě se nachází síň Nezávislosti, kde byl 14. 5. 1948 vyhlášen stát Izrael. Koupání ve Středozemním moři, výhled na Tel Aviv a Jaffu, sbírání mušlíček na pobřeží. Díky, Pane, za všechno, co nám dáváš a dopřáváš! A ještě ten dobrý džus z granátových jablek. Jen s banány jsem nepochodila. Myslela jsem, že jsou pravé, visely v síťce na stánku s ovocem, ale jak mi prodavač sdělil, chtěla jsem „plastik“.

Naším cílem je městečko Nazaret, kde jsme ubytováni. Toto město je spojeno s Pannou Marií a Ježíšovým dětstvím a mládím. Jsme v bazilice Zvěstování Panně Marii s krásnou sochou Panny Marie jako mladé dívky. Zde řekla P. Maria své Fiat, souhlas k andělskému zvěstování, souhlas k Ježíšovu narození. V kostele Svatého Josefa a Svaté rodiny prohlížíme obraz Svaté rodiny. Zde žila Svatá rodina a svatý Josef tu měl svou tesařskou dílnu. Modlím se za naši rodinu.

Řeka Jordán. Měla jsem představu veletoku, ale snadno je vidět na druhý břeh. Shromáždili jsme se tu, 51 členů naší výpravy, abychom obnovili své křestní sliby. Bratři Didak a Bonaventura stojí ve vodě. My k nim přistupujeme v křestním rouchu a necháváme se ponořit do posvátné řeky ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Mám pocit nového začátku, a tak zvedám ruce a raduji se. Aleluja!

Jsme v Káni Galilejské, místě Ježíšova prvního zázraku – proměnění vody ve víno na svatbě. Manželské páry zde při mši svaté obnovují svůj manželský slib. My ostatní se modlíme za manžele. Po mši svaté ochutnáváme v místní prodejně výborné víno. Neodolala jsem a koupila domů.

Slavíme mši svatou na hoře Blahoslavenství. Odtud Ježíš pronesl své kázání učedníkům. Na vrcholu hory se nachází chrám Blahoslavenství a kolem chrámu na deskách texty osmi Ježíšových blahoslavenství.

Tabcha – místo rozmnožení chlebů a ryb Ježíšem. Zde Ježíš podle Bible chodil po vodě. Procházela tudy cesta Via Maris. Kostel má uvnitř vzácnou mozaiku s košíkem chlebů a ryb.

Mensa Christi – sousoší Ježíše a Petra. Ježíš dává svatému Petrovi primát ve správě židovské obce.

Pokračujeme do městečka Kafarnaa, místa dlouhodobého působení Ježíše, místa s pozůstatky domu svatého Petra a rovněž vzácné synagogy ze 4. stol. n. l. Tady nás čeká gurmánský zážitek – ochutnávka místní speciality, ryby tylápie. K ní můžeme nabrat množství zeleninových salátů podle chuti, jako přídavek menu se podávají datle a káva. Jako bych seděla u Štědrovečerního stolu.

Galilejské jezero, jinak Genezaretské jezero, Tiberiadské, Kineretské, stále se jedná o stejné jezero. Název moře není správný. Na pobřeží našel bratr Didak kraba. Všichni se z toho radujeme, krab sedí na kameni a my ho fotíme. Krab bude slavný! Pak se fotí bratři františkáni a někteří z nás.

A teď poplujeme lodí po Galilejském jezeře. Hned na začátku plavby přebírá velení od kapitána Hanka, členka naší výpravy. Na naši počest vztyčuje posádka lodi českou vlajku a hrají českou hymnu. Průvodce nám ukazuje kibuc na pobřeží jezera. Je to zemědělská osada, kde se pěstují různé zemědělské plodiny. Izraelci jsou dnes ekonomicky soběstační díky kibucům, i když zavlažování vyschlé půdy jim dá velkou práci. Kromě přírodních krás kolem jezera nás zaujal zpěv izraelského člena posádky, který nás vyzval k tanci. Tancujeme a prožíváme další nezapomenutelný zážitek.

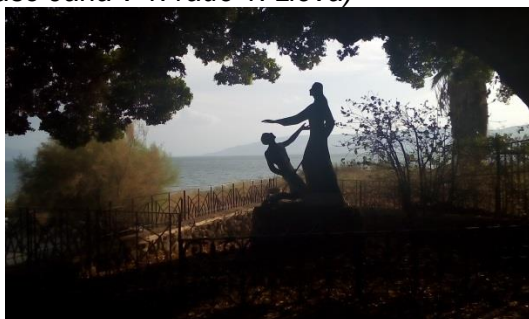
Je poslední den. Ráno nám bratr Didak slouží mši svatou v Nazaretě v kostele Sionských sester. Povzbuzuje muže pro službu v rodině, povzbuzuje i nás ženy v lásce. Pak odjíždíme na pohoří Karmel, v překladu Vinice Boží. Zde žijí drúzové, kteří se v 11. stol. odtrhli od islámu, jsou monoteisté, ale pro muslimy jsou sekta. Jsou vyhlášenými bojovníky, sami požádali o službu v izraelské armádě. Na pohoří Karmel vznikl řád karmelitánů, je zde karmelitánský klášter. V místě zvaném Muchraka se udál souboj mezi prorokem Eliášem s pohanskými proroky boha Baala. Na soše vidíme vítězství proroka Eliáše. Poslední oběd – pokrm šaverma (mleté kuřecí maso v těstě s hranolky) a falafel (smažené cizrnové kuličky v pitě), k tomu velké množství zeleninových salátů. Přesouváme se na Ben Gurinovo letiště do Tel Avivu. Letíme tentokrát v noci. Chválím Tě, Pane, za tento čas, kdy se mohu ztišit a rozjímat. Chválím Tě za zemi Izrael, za Českou republiku, za přátele, za bratry františkány, za zdraví, za krásy světa, za radost, za manžela a naše děti a za všechno, cos mi dal na této pouti poznat. Shalom Izrael! (ajp)

Účastníci pouti do Svaté země (naše Jana v 1. řadě 1. zleva)

Středozemní moře

Ježíš povolává Petra u Genezaretského jezera

Obnova křtu v Jordánu

Františkánskou cestou

**František Luboš
Kolafa,
sekretář Národní
rady**

Luboši, před dvěma lety jsi oslavil šedesátiny a mnozí v Tvém věku už se věnují jen vnoučatům, zahrádce a chlazenému plzeňskému. Ty však jsi vidět (fyzicky i virtuálně) na mnoha místech spojených s církví a františkány. Kde nacházíš energii k tak čínorodému životu?

Mým snem je žít jen v přírodě, věnovat se modlitbám a životu v místní církvi. Myslím, že Pán to ví, a tak mi tu energii dodává On, když jsem pořád jinde, nežli bych si přál. To poznávám nejčastěji ve chvílích, kdy mne Pán „opouští“, protože tehdy jsem úplně vyčerpaný. Musím ještě přiznat, že když přijdu z práce, mám doma od Věrky uvařeno a pak se natáhnou k hodinovému spánku a to je dost silný relax. Na zahrádce při fyzické práci čerpám optimismus, protože přírodu udělal Pán fakt úžasnou.

V našem společenství působíš jako formátor, zrekonstruoval jsi naše webové stránky (nedávno jsi je předal sestře Ludvici Dáše) a pečlivě se staráš o naši facebookovou „nástěnku“, na níž pravidelně přibývá mnoho užitečných textů, fotografií a odkazů. Kde sbíráš inspiraci a kde nacházíš čas pro tuto službu? Hodně čtu, a myslím přitom nejen na sebe, ale i na františkánství. Pak už není problém to, co se mi líbí, pověsit na web. Protože se starám o náplň webu národního společenství, mám na starosti kalendář SFRČ a formační stránky, facebook

našeho společenství, ale i facebook/sfr.cz a twitter.com/sekularnifr, tak prostě jen střídám a na každý web dám něco, anebo ten samý článek dám na víc webů. Založil jsem také stránky Františkánská zahrádka, ale ten teprve plánuji sjednotit jedním směrem (mám v plánu doladit k tématu zahrady jako v klášterech). Jako velký počin vidím zveřejnění dějin SFŘ a SFŘ v České republice na cs.wikipedia.org/wiki/Sekulární_františkánský_řád, kde je zveřejněna tato historická práce Ing. Františka Reichla. Neříkám to všechno, abych se chlubil, ale spíše jako reklamu pro čtenáře, aby si našli čas a na stránky klikli a četli je.

Máme vcelku jasnou představu, jak to funguje v našem bratrském společenství, kde se všichni známe a často se vídáme. Jak to ale funguje o úroveň výš, v Národní radě? Jak je početná, jak často se scházíte, čím se zabýváte? K čemu potřebujeme Národní radu? Zrovna jsem o tom nedávno přemýšlel. Proč je národní společenství tak málo známé? Co děláme? Rozdělit bych naši činnost na dvě části. Tou první je řešení všelijakých radostí anebo potíží 51 místních bratrských společenství v České republice. K této práci se scházíme 4 x do roka jako národní rada. Druhá část se týká národního společenství. Tam se scházíme k vzájemnému povzbuzení a předávání zkušeností 5 x do roka. Jsou to dva formační semináře v Brně a v Praze, seminář ministrů a jejich zástupců v Brně v lednu, pak duchovní obnova na Velehradě (vloni to byl P. Elias Vella, letos Jeff Scadwell, další rok to bude mezinárodní formátor z Itálie). Nakonec se ještě scházíme na národní františkánské pouři na Hostýnu. Pokud se účastním každé akce, pak je to 9 víkendů v roce. To je opravdu náročné a z Národní rady postupně její členové odpadávají únavou. Proč to tak je? Na Slovensku se rozhodli nevymýšlet nic slovenského a jedou podle mezinárodních stanov. Mají proto oblastní rady. Každá z nich se stará o 10 místních společenství, a to je pak jiné kafe než jich mít 50 naráz. Tenhle můj názor není zatím populární, protože se všichni dosud ptali, kdo se těch oblastních rad ujme. Zatím jsme alespoň v Národní radě probudili tzv. týmy. Už v nich pracuje skoro 50 bratrů a sester. Je to zase jen české řešení, ale ukázalo se tím, že ochotných lidí je dost. To je na vznik oblastních rad dostatek. Oblastní rady by měly daleko méně práce, národní radě by ubylo také mnoho práce a všichni bychom žili v časové pohodě. Národní a oblastní radu potřebujeme proto, abychom nežili jen pro své společenství, ale žili (stejně jako první řády) pro celý řád. Byli jsme Pánem povolání žít podle františkánské řehole.

Často při své službě navštěvuješ jiná bratrská společenství po celé republice a máš srovnání. Dokážeš pojmenovat, v čem se naše společenství shoduje a v čem se liší od jiných společenství? Můžeme

se něčím inspirovat „za našimi plzeňskými humny“, můžeme my někomu něco předat? Jako každý člověk, jako každá rodina v církvi, je každé společenství v SFRŽ jiné. Má jiné složení, jiný program. Nejčastěji se shodujeme ve společné mši a nešporách. Dále máme shodné vynikající opatření sv. Františka a papežů: totiž že máme výsadu duchovní asistence z prvního řádu. Mnohde jsou to právě bratři františkáni, kapucíni či minorité, kteří dávají bratrským setkáním silný náboj. Moje výhoda jako člena Národní rady je, že znám bratry ze všech řádů a opravdu jsem si františkánství skrze ně zamiloval. Naše společenství patří k několika průkopníkům (asi 4 - 5 z 50), kde jsme začali pěstovat bratrství tím, že se vidíme každý týden, přestože jsme z různých farností. Osobně pozoruji růst přátelství mezi námi. V některých jiných společenstvích jsou z jedné farnosti a přátelství je tam přirozeností. Setkávání okolních společenství, např. při společné pouti, duchovní obnově, společném výletu apod., je na Moravě běžnější. Jsem rád, že jsme v tomto ohledu také vyrostli a daří se nám. Velkou výjimkou jsme ve vydávání Terciářských listů. Je to čtivé periodikum a asi čtenější než Zpravodaj národního společenství. Ten však také v posledních dvou číslech získal na duchovní úrovni, zejména ve svých přílohách. Doporučuji jej číst.

Po čem toužím? Aby jednou naše společenství bylo plné dětí, jako např. v Olomouci, ve Staré Boleslavi, v Lysé nad Labem a i jinde. Ale to je spíše věc našeho Pána, který do našeho řádu povolává Duchem svatým. Pořád si připomínám, že do našeho řádu se nevstupuje, ale reagujeme na Pánovo povolání.

A otázka na závěr. Co čeká letos české či plzeňské františkány? O čem již teď víš, k čemu bys nás chtěl přizvat či s čím bys potřeboval pomoci?

Jeff Scadwell 10 - 15. 2. 2017 na Velehradě, už je vyprodán. Škoda. To je akce ministryně Národní rady Hanky Brigity, kterou nám mnozí závidí. Já jsem zažil tři přednášky Jeffa na Katolické charismatické obnově loni v Brně a byl jsem duchovně povzbuzen. Na jaře bude 17. 3. večer a 18. 3. formační seminář v Praze. Přednášku bude mít Ing. Lubomír Mlčoch k encyklice Laudato sii. Lubomír je mediálně známý vědec a jistě se máme na co těšit. Kdo se rozhodne jet už v pátek a přespat, tak bude mít spolčo s dalšími terciáři z ČR, a to za to stojí. Pozvat bych chtěl také na oblastní františkánskou pouť na Svatou Horu, kterou pořádá naše společenství. Bude 4. 3. v 10.00 hod. zahájena mší svatou v bazilice. Pozváni jsou také MBS z Prahy, Sokolova, Jindřichova Hradce a další. Nabídněte prosím svoje auto k odvozu ostatních.

Děkuji za hezké popovídání u vínečka. (ajš)

Z modlitebního společenství 5. 1. 2017

– debata nad tématem z knihy:

Paulus Terwitte: Bohatství prostého života

(Inspirace svatým Františkem)

(Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2014, str. 73 – 80)

Být aktivně dobrým – Vidět překážky jako úkol

Kapitola 10

Jak mají být bratři napomínáni a napravováni

1. *Bratři ministři a služebníci ostatních ať své bratry navštěvují a napomínají. Ať jim domlouvají pokorně a laskavě a nepřikazují jim nic, co by bylo proti jejich svědomí a naší řeholi.*

2. *Bratři, kteří jsou podřízeni, ať si jsou vědomi, že se pro Boha zřekli své vůle.*

3. *Proto jim přísně nařizují, aby poslouchali své ministry ve všem, co slíbili Pánu zachovávat a co není proti jejich svědomí a naší řeholi...*

I když je to tak prosté a jasné, přece se to těžko přijímá – **jsme lidé a máme své chyby**. Co je však horší – **nedokážeme být v dobru stálí**. Jsme rákos zmítaný větrem (srov. Lk 7,24), cloumají námi pocity, názory, zájmy a sobectví.

Když počítáme s tím, že my sami dokážeme být zlí a druzí též, máme napůl vyhráno. **Světec není ten, kdo nehřeší**. Ale ten, kdo chce své hříchy ve světle Božím a ve světle dobře pěstovaných vztahů k lidem stále **znovu poznávat a nechávat odpustit**. František v tom viděl podstatný rys toho, jakou formou se má prožívat **evangelní chudoba**. **Její bohatství se ukazuje i v tom, jak je bratr připraven přijmout od druhého slovo, které si on sám nemůže říci**. Jde o jednoduchou pravdu, že jsme tvorové a máme své hranice. **Perspektivy neotvírá ani tak otázka „Jak se mi daří?“, nýbrž otázka „Jak se daří tobě?“ doplněná o „... se mnou“**. Takto začínají dialogy, v nichž se jedná o **hledání dobra**. Jde o stálou závaznost vůči **trvalým hodnotám**, které nás chtějí přitahovat víc než všechny pocity. Tyto hodnoty nás dlouhodobě drží, pokud se my držíme jich.

Pro Františka jsou víc než jakousi filozofickou veličinou. Poznává je na **lidské úrovni v osobě Ježíše Krista**. Nechce se držet něčeho, ale ví, že ho drží někdo, v němž je „plnost dobra“. **List Efesanům to vyjadřuje napomenutím: „... Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhaní a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy.“ (Ef 4,21- 32).**

Vyplyvá z toho životní postoj, v němž stojí v popředí **dobrota a pokoj**. Františkánská ctnost dobroty v síti vztahů mezi lidmi je **důsledkem**

zakoušení dobroty Boha. Ten skrze Ježíše Krista do této sítě vztahů vstoupil. Rozhodnutí žít dobře nevychází z nás samých, ale z Boha.

Odmítáme tak přístup, kdy se **vlastní dobrota odůvodňuje čistě logicky.** Nebo kdy se usiluje o lidskost jen proto, že to tak je nejjednodušší. Zůstat věrný dobru totiž není vždy logické. Všední dny přinášejí překážky. Ty nás mohou svést k tomu, že necháme nejlepší úmysly plavat, aby to na nás nekladlo nároky.

František s básnickou živostí píše pozdrav ctnostem, **svaté Moudrosti, čisté svaté Prostotě, svaté Chudobě, svaté Pokoře, svaté Lásce a svaté Poslušnosti (Chvála ctností, Františkánské prameny I, s.72).** Je třeba pokorně pokleknout před hodnotami, které jsou nám předloženy a jimž se máme podřídit. Kdo to ale dnes chce slyšet?

František v 10. kapitole Řehole uvádí: „Představený, když vede rozhovor o možných hříších, se má chápat jako služebník, jeho podřízený však jako pán. **Na tomto paradoxním vztahu se ozřejmuje, že v bratrstvu nejde o nadvládu jednoho nad druhým. Životní forma evangelia zná pouze snahu „poslouchat ve všem Duchu Páně“.** Nelze dostatečně zdůraznit ducha svobody, jenž pronikl do církve skrze inspiraci, kterou František přijal. Formuje společenství, ve kterém nikdo nemá předem „prahnout“ po výsledku – tedy ani představený v rozhovoru se svými bratry, bratr, který se oddává vědě, ani ti, kdo „táhnou světem“. **Bratři mají být dokonce šťastní, když se očekávaný výsledek nedostaví.** Podle logiky františkánské prostoty se pak v těchto situacích ukazuje, zda skutečně prahneme po tom, abychom měli „Ducha Páně nade vše“.

Přednostním místem, kde se má zvažovat, zda se člověk mýlí či nemýlí, je **svědomí.** A tak jako lidé potřebují dialog, aby vyžrávali, i svědomí potřebuje rozhovor a dotazy zvenčí, aby neupadlo v omyl.

Proto František představené vybízí, aby bratry často vyhledávali. Proto navrhuje, aby s nimi jednali jako jejich služebníci. Jinak by se totiž někdo mohl vůči svědomí a správným hodnotám **zablokovat,** protože by si třeba myslel, že nad ním ostatní chtějí **vládnout.** Je **to povzbuzení** pro ty, kdo se ostýchají vyjádřit pochybnosti ve svém svědomí a poprosit o pomoc, protože se domnívají, že ostatní žádné problémy nemají. **Proto se máme stále „modlit k Bohu“ a neztratit ze zřetele bratra a sestru.** Je to tak prosté.

Otázky k zamyšlení:

- Jak se dnes znevážil pojem „důstojnost člověka“?
- Jak můžeme ochránit život nenarozených dětí?
- Může se dospělý člověk ještě změnit? (*ajp*)

Náš kalendář

26. 1. Sdílíme se (se sv. Klárou) – filmový čtvrtek; film Sólista (2009; USA / VB / Fr.); novinář rozpoznal na ulici v Los Angeles kdysi slavného hudebního génia, který hraje na své housle náhodným kolemjdoucím. Snaží se nadanému bezdomovci pomoci a díky tomu se z nich postupně stanou blízcí přátelé; 17.00: sraz před PMN

2. 2. Modlíme se (se sv. Antonínem) - 16.00: formační příprava nových bratří a sester; 17.00: společná modlitba v kapli; pak ve farním sále debata nad četbou - téma: Pečovat o čistotu (P. Terwitte – Bohatství prostého života)

9. 2. Pomáháme (se sv. Anežkou) – 17.00; Ptáčkovaná - příprava suvenýrů na duchovní obnovu na Svaté Hoře; u Šedivých (Květná 9, Plzeň); šikovné ruce vítány

16. 2. Setkáváme se (se sv. Františkem) - 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 16.30: mše svatá v kostele NPM, 17.00: setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé ...)

23. 2. Sdílíme se (se sv. Klárou) – výjezd do ZŠ v Dobřanech na Kavárnu po škole (17.00 – 19.00; vlak z Plzně v 16.11, zpět v 19.28); téma: Efektivní komunikace jako klíč do dětské hlavy aneb Karle, mluvíš, když mluvím já (*Popisný jazyk při vedení žáků k sebeovládání a odpovědnosti za vlastní chování nejen v situacích porušování pravidel*); Lektor: Mgr. Michal Dubec, ZČU

SLAVÍME v lednu a únoru 2017

Profese:

Blažena Klečatská, Ludvík Milan Kučera a Marie Františka Ludmila Kučerová (20. 1. 1992) **25 let**

Narozeniny:

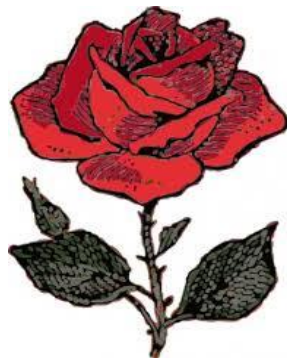
Terezie Dana Šedivá (20. 1. 1962) **55 let**

Antonie Jana Vlnářová (18. 2. 1930)

Františka Marie Krýslová (28. 2. 1938)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Redakční rada: Františka Pavla Ženíšková, František Karel Ženíšek, František Luboš Kolafa, Ludvík Milan Kučera, Anežka Jana Pachnerová, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>

<https://www.facebook.com/mbsplzen>